

Przedmiot fakultatywny - Coaching dla lekarzy - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Przedmiot fakultatywny - Coaching dla lekarzy
Kod przedmiotu	12.9-WL-LEK-CdL
Wydział	Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu
Kierunek	Lekarski
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	jednolite magisterskie sześcioletnie
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2018/2019

Informacje o przedmiocie	
Semestr	4
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obieralny
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	• dr Barbara Czardybon

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	30	2	30	2	Zaliczenie

Cel przedmiotu

- Zapoznanie z coachingiem adresowanym do lekarzy jako zbiorem metod i technik wyróżniającym się wysoką skutecznością i trwałością wprowadzanych zmian:
 - lepsze wykorzystanie osobniczego potencjału, posiadanej wiedzy i mocnych stron;
 - rozwijanie kompetencji miękkich przydatnych w efektywnej komunikacji z pacjentem –przećwiczenie takiego rodzaju komunikacji z pacjentem, dzięki któremu możliwe będzie uzyskanie lepszych efektów leczenia (w tym przestrzeganie zaleceń lekarskich), a także poprawienie zewnętrznego wizerunku lekarza;
 - świadome wykorzystywanie określonych modeli komunikacyjnych w zróżnicowanym kulturowo i społecznie środowisku medycznym;
- Ugruntowanie i poszerzenie wiedzy z zakresu sposobów, metod i technik, dzięki którym lekarz ma szansę uniknąć wypalenia zawodowego:
 - dostarczenie wiadomości na temat zasobów wspomagających funkcjonowanie człowieka w obszarze zdrowia;
 - pogłębienie wiedzy na temat własnych emocji, zmierzającej do trafnego ich rozpoznawania i nazywania.

Dzięki rozwinięciu i nabyciu nowych umiejętności wzrasta nie tylko efektywność, ale też komfort pracy lekarza.

Wymagania wstępne

Otwartość i gotowość do kształcenia się w zakresie coachingu dedykowanemu lekarzom; dobrze widziane doświadczenie w kontakcie z pacjentem (np. zaliczone zajęcia kliniczne).

Zakres tematyczny

- Wstęp do coachingu: Istota i znaczenie coachingu w życiu zawodowym i prywatnym. Charakter komunikacji coachingowej. Metody wyznaczania celów (SMART) i ustrukturalizowane sposoby prowadzenia dialogu coachingowego (GROW, STEPPPA). Wybrane umiejętności oraz techniki i narzędzia w coachingu (tzw. aktywne słuchanie (klaryfikacja, parafrazowanie, odzwierciedlanie), koło życia/wartości, pozycje percepcyjne). Transteoretyczny model zmiany Jamesa O. Prochaski, Johna C. Norcrossa i Carlo DiClemente.
- Coaching w pracy lekarza – pacjent jako partner w procesie leczenia:
Główne powody niestosowania się pacjentów do zaleceń lekarza oraz ich strategie decyzyjne. Identyfikacja preferowanych stylów komunikacji z pacjentem. Podstawy świadomej i uważnej komunikacji terapeutycznej. Kontrakt między lekarzem a pacjentem. Budowanie zaufania u pacjenta. Postawa lekarza kluczem do zmiany zachowań pacjenta – zarządzanie stanem psycho-fizycznym pacjenta. Poznawanie świata wewnętrznego pacjenta. Sprawdzanie motywacji do terapii u pacjenta. Zasoby osobiste pacjenta i ich wzmacnianie. Coaching w leczeniu pacjenta chorego onkologicznie.
- Coaching i *work-life balance*: Problem stresu w środowisku lekarskim (rozpoznanie stresorów w zawodzie lekarza, identyfikacja zasobów osobistych lekarza w jego walce ze stresem, umiejętność nazywania trudnych emocji i ich ujawnianie jako sposób radzenia sobie ze stresem w praktyce lekarskiej). Profilaktyka wypalenia zawodowego lekarzy (czynniki sprzyjające rozwojowi zespołu wypalenia zawodowego, strategie przeciwdziałania wypaleniu zawodowemu, przegląd technik relaksacyjnych pomocnych w walce ze stresem).

Metody kształcenia

Dyskusja dydaktyczna, praca w parach i grupach, burza mózgów, *case study*, inscenizacja z elementami psychodramy, symulacja.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Potrafi odnieść posiadaną wiedzę medyczną do coachingu.	- D.U16 - D.U17	obserwacja ciągła aktywności podczas zajęć, informacja zwrotna dotycząca pokazowej sesji coachingowej	Ćwiczenia
W zaaranżowanych sytuacjach potrafi w stopniu podstawowym stosować adekwatne struktury, modele, strategie i techniki pracy coacha.	D.U5	obserwacja ciągła aktywności podczas zajęć, informacja zwrotna dotycząca pokazowej sesji coachingowej	Ćwiczenia
Umie rozpoznać w praktyce czynniki sprzyjające pojawieniu się syndromu wypalenia zawodowego.	D.U2	obserwacja ciągła aktywności podczas zajęć, informacja zwrotna dotycząca pokazowej sesji coachingowej	Ćwiczenia
Potrafi budować dobre relacje z pacjentem (dorosłym i dzieckiem) i jego rodziną.	- D.U14 - D.U4	obserwacja ciągła aktywności podczas zajęć, informacja zwrotna dotycząca pokazowej sesji coachingowej	Ćwiczenia
W warunkach klinicznych potrafi działać w sposób zorientowany na sprawne rozwiązanie problemu, poprzez wyznaczenie „ekologicznego” celu	- D.U1 - D.U12 - D.U3 - D.U6 - D.U7 - D.U8	obserwacja ciągła aktywności podczas zajęć, informacja zwrotna dotycząca pokazowej sesji coachingowej	Ćwiczenia
Zna znaczenie zasobów osobowych w funkcjonowaniu człowieka w zdrowiu i chorobie oraz innych czynników warunkujących skuteczność terapii w różnych kontekstach sytuacyjnych.	- D.W1 - D.W16 - D.W7 - D.W8	obserwacja ciągła aktywności podczas zajęć, informacja zwrotna dotycząca pokazowej sesji coachingowej	Ćwiczenia
Umie zmotywować pacjenta oraz jego rodzinę do współpracy.	D.U10	obserwacja ciągła aktywności podczas zajęć, informacja zwrotna dotycząca pokazowej sesji coachingowej	Ćwiczenia
Potrafi stosować efektywne praktyki radzenia sobie z problemami psychologicznymi w miejscu pracy (kontakt z tzw. trudnym pacjentem, nadmierne obciążenie pracą, presja czasowa, brak porozumienia w zespole medycznym).	- D.U10 - D.U11 - D.U2 - D.U9	obserwacja ciągła aktywności podczas zajęć, informacja zwrotna dotycząca pokazowej sesji coachingowej	Ćwiczenia
zna zasady prowadzenia badań naukowych, obserwacyjnych i doświadczalnych oraz badań in vitro służących rozwojowi medycyny	B.W34	obserwacja ciągła aktywności podczas zajęć, informacja zwrotna dotycząca pokazowej sesji coachingowej	Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Obecność na zajęciach oraz aktywny w nich udział (wykonywanie ćwiczeń i zadań, udział w dyskusjach dydaktycznych), przeprowadzenie na poziomie podstawowym pokazowej sesji coachingowej.

Na zaliczenie składa się średnia oceny wynikającej z liczby punktów zdobytych przez Studenta przyznawanych na podstawie obserwacji nabywania kompetencji miękkich podczas zajęć, a także oceny przeprowadzonej sesji coachingowej.

Literatura podstawowa

- Bennewicz M., *Coaching czyli restauracja osobowości*, Warszawa 2013.
- Czardybon B., *Transformacja potraumatyczna chorego onkologicznie – możliwości cancer coachingu*, [w:] *Coaching medyczny*, (red.) L. Niebrój, C. Marcisz, Katowice 2017 [w druku – materiały własne Prowadzącej].
- Jorg D. i in., *Coaching w ochronie zdrowia*, [w:] *Wybrane zagadnienia teorii i praktyki zarządzania w ochronie zdrowia*, (red.) R. Plinta, Katowice 2016, s. 99–110.
- Keirse M., *Życie z chorobą. Przewodnik dla pacjenta, rodziny oraz osób zajmujących się zawodowo udzielaniem im pomocy*, tłum. I. Zajączkowska, Radom 2007.
- Kućka J. i in., *Moc coachingu. Poznaj narzędzia rozwijające umiejętności i kompetencje osobiste*, Gliwice 2013, wyd. 2.
- Ogińska-Bulik N., *Stres zawodowy w zawodach usług społecznych. Źródła – konsekwencje – zapobieganie*, Warszawa 2006.
- Rybczyńska K., Zubrzycka-Nowak M., *Coaching zdrowia. Twoje życie w twoich rękach*, Sopot 2013.
- Wypalenie zawodowe – przyczyny i zapobieganie*, (red.) H. Sęk, tłum. J. Radzicki, M. Żywicki, Warszawa 2012, wyd. 2.

Literatura uzupełniająca

- Czasopisma dostępne w Bibliotece Uniwersyteckiej UZ, cyfrowe bazy danych – nauki medyczne i nauki o zdrowiu; <http://www.bu.uz.zgora.pl/>
- Antonovsky A., *Rozwikłanie tajemnicy zdrowia. Jak radzić sobie ze stresem i nie zachorować*, tłum. H. Grzegółowska-Klarkowska, Warszawa 2005.
- Deregowska J., *Coaching jako wyraz otwartości na potrzebę rozwoju pacjenta chorego onkologicznie*, „Pielęgniarstwo Polskie” 2016, t. 3, nr 61, s. 431–438.
- Ekman P., Davidson R. J., *Natura emocji. Podstawowe zagadnienia*, tłum. B. Wojciszke, Sopot Gdańsk 2012.
- Elementy psychologii klinicznej*, t. 2, (red.) B. Waligóra, Poznań 1992.
- Kargulowa A., *O teorii i praktyce poradnictwa. Odmiany paradoznawczego dyskursu*, Warszawa 2004.

7. Kulikowski K., Health coaching. *Możliwości wykorzystania coachingu w opiece medycznej*, „Niepełnosprawność i Rehabilitacja. Kwartalnik Instytutu Rozwoju Służb Społecznych” 2014, r. 14, nr 1, s. 44–55.
8. Mijakoska U., Diet coaching. *Poradnik dla wiecznie odchudzających się*, Warszawa 2012.
9. Neale S. i in., *Coaching inteligencji emocjonalnej*, tłum. M. Werbanowska, Warszawa 2016, wyd. 2.
10. Niedzielski D., Bogucka S., *Odkrycia neurobiologii w praktyce coachingowego dialogu*, [w:] *Coaching jako konstruktywny dialog*, (red.) L. D. Czarkowska, Warszawa 2016, s. 185–204.
11. Paradowska D., Płuciennik J., Coaching w sytuacji kryzysu. Jak przekuć trudności w dobre doświadczenie, Warszawa 2017.
12. Sidor-Rządkowska M., *Profesjonalny coaching. Zasady i dylematy etyczne w pracy coacha*, Warszawa 2012.
13. Simonton O. C., Matthews-Simonton S., Creighton J. L., *Triumf życia. Możesz mieć przewagę nad rakiem*, tłum. M. Wirga, Łódź 2005.
14. Szumska M., *Zarządzanie przez coaching (ZPCo) w medycynie*, „e-Dentico. Kwartalny Niezbędnik Edukacyjno-Informatyczny dla Stomatologów” 2013, nr 2, s. 22–31.

Uwagi

Zmodyfikowane przez mgr Beata Wojciechowska (ostatnia modyfikacja: 05-06-2018 12:15)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ